

си къмъ Плѣвенъ. Като стигналъ обаче надъ Гривица, той билъ спрѣнъ отъ нѣколко топовни изстрѣла и се принудилъ да се върне назадъ.

Атуфъ паша, като се научи, че Османъ паша се готви да напустне Видинъ, за да нападне неприятеля, който се тъкмеше да обсажда Никополъ, се убѣди, че Руситѣ не могатъ да направятъ никакво сериозно настѣпление къмъ Плѣвенъ. Той взе всички мѣрки, за да накара неприятелскитѣ разѣзди да заключатъ отъ разпрѣсванието на силитѣ му, че той разполага съ многобройни войски и, слѣдъ като си обезпечи пѣтя за отстѣпление, спрѣ се да чака развитието на събитията (1).

§ 4. Османъ паша, съ командуемия отъ него армейски корпусъ, излиза отъ Видинъ.

Като видѣ, че Руситѣ нахлуха безъ бой и въ малко врѣме достигнаха дори до срѣдата на България, Османъ паша се развълнува силно и поднови прѣдложенията, които бѣше направилъ прѣди петнадесетъ дни. Къмъ края на мѣсецъ юни, той прѣдложи на главнокомандующия Абдулъ Керимъ паша,

---

(1) вижъ приложение № 6.